

דמו של שר

בטעם הנחת אבן הפינה לבנין הכנסת החדש בירושלים הרגישו כמה מן הנוכחים, כי הנושא יצחק ברצבי פונה ליושב ראש הכנסת יוסף שפרינצק ולוחש לו משהו באוזן. כעבור רגע הזמין שפרינצק את מנהל הוצאת הספרים עם עובד משה שרת לחתום על מגילת היסוד, כשקם שרת השרים וחברי נשיאות הכנסת, כשקם שרת וניגש לדוכן פרצו הנוכחים במחאות כפיים סוערות, חזקות יותר מכפי שזכו להן שאר החותמים. היתה זו הפגנה בולטת נגד דויד בן גוריון שקם אותה שעה, היפנה את גבו לשרת ושוחח עם הרב יהודה לייב מימון, שנקרא אף הוא לחתום שלא מן המניין. . . . את המלה הטובה ביותר על ועדת פלורנץ אמר הפרופסור מאיר פלמי, נר, ידען מעמיק בתנ"ך, כאשר הסכים ראובן שילוח להיכנע לבסוף בוועידה ולקבל במאוחר את שם ארץ ישראל, שהוצעו לו כבר שבוע קודם לכן, ציטט פלסנר: "מי השילוח הולכים לאט". הוא היה עדין מדי, כדי לצטט את הפסוק (ישעי' הו' ח') במלואו: "יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט". . . . שעה שבישראל זכה יידו של פלסנר, הפרופסור מרטין בובר, בלעג הסרתקדים בעתון הערב מעריב, וזכה להערכה נאותה יותר בחוקי ארץ. בפאריס החליטה אוניברסיטת סורבון להניק לו תואר של דוקטור כבוד, עשהה אותו לאורח הישראלי הראשון הזוכה בתואר זה. ואילו בברלין, שם שיחק השחקן האוסטרי ולטר (דוניצה) ריכטר את תפקיד נתן החכם במחזהו של לסינג, הפך הוא את הדמות לחיקוי מדויק, חיצוני ופנימי, של הפרופסור בובר. . . . דוגמא נאה נתן השבוע שר הבריאות ישראלי ברזיל, כאשר פתח את מבצע תרומת הדם של מגידוידאום ולשכת המסחר הצעירה, נכנס בעצמו ראשון לאמבולנס לתרום דם. כאשר נכנס השר המפ"מ למכונית מתוצרת אוצות הברית, פקד אחד הנוכחים על האח שהקיו את דמו: "קח ממנו ארבע מנות!" השר חייך, ציין בספיקו, כי דמו הוא ארום, ושעה שדמו זרם אל ה' בלבוק החליט להציע בכנסת לחייב את כל חברי הכנסת לתרום מזמנם. . . . בעיסוק נעים יותר עסק אותו יום שר התחבורה משה כרמל. הוא הלך בערב עם רעייתו לחוות בסרט עץ החיים בקלנוע אסתר, העיר את תשומת-לב רעייתו לקירות הקול' נוע המוזהמים והמנוקבים. . . . הבדיחה האחרונה של ח"כ חרות יוחנן באדר: הוא פונה לעתונאי ושואל: "נכון שמעולם לא ביקשתי אותך לתת לי פרסומת?" כאשר העתונאי מאשר זאת, מוסיף באדר: "או תפרסם את זה?". . . . בהתקרב יום השנה למותו הטראגי של אלוף משנה נחמיה ארגוב, מי שהיה במשך 10 שנים מזכירו הצבאי של ראש הממשלה דויד בן גוריון, הוציאו ידידם ספר הסיפורים וזכרונות לזכרו. גילה בספר "יצחק נכון מזכירו של ראש הממשלה, כיצד הדרכו ארגוב בעבודתו", כשהתקן מבקש משהו - עזוב! מיד הכל ועשה מבוקשו. הוא אינו אוהב לחכות. אצלנו עושים הכל: מגישים לו נייר ודיו, מוציאים ספלי קפה, מנקים אבק, אל יתא דבר למטה מכבודך". . . . בפרקי יומנו

איזה האינדיאנית נשר הזהב השמימי

המתפרסמים בספר, מגלה ארגוב, שעוב את קיבוץ עין-גב בגלל ענינים משפחתיים נסתרים ונשאר בודד עד יום מותו; כי בדירתו שברחוב פרוג 22 היה נוהג לשבת ולהאזין משך שעות לנגינת הפסנתר של שכנתו. שם השכנה: פנינה ולצמח. . . . ממכתביו השונים של ארגוב, המתפרסמים בספר, מתברר כי ביגיי נוהג להאזין לנאומו המשודרים ברדיו. מסיפור אחר מתגלה יחסו של ארגוב לערבים: כאשר ביקר עם ש"מ עון פרס ברצועת עזה בתקופת הכיבוש, ירד ממכוניתו ונער באנשי שמר-הגבול ש' הובילו בגסות אסירים ערבים למכלאות.

חברים של וייסגאל

אחרי גוריהדין במשפט כפרקאסם סיפרו פיקודיו של הנאשם מספר אחד במשפט זה, שמואל מלינקי, כי במחצית חודש מאי 1956 ערך מלינקי ביקור בבסיסו של סגן גבריאל רחאן, מצא במשרדו של דהאן את תמונת הרמטכ"ל באותה תקופה, משה רייך. מלינקי פקד מיד על דהאן להסיר את התמונה, בטענה כי משמר הגבול אינו כפוף לצה"ל. . . . גילוי אחר גילה השבוע הסופר ס. (סמילנסקי) יוהר. כאשר שאל עלידי עתונאי מה דעתו על התיאטרון הישראלי, השיב: "אין לי דעה, זה כמה שנים שלא ביקרתי בתיאטרון. איני מוצא בכך כל הנאה. אני מעדיף לקרוא מחזה מאשר לחזות בו". באותה הזדמנות גילה יותר כי חברו לכיתה בבית-הספר גאולה בתליאביב היה מי שהוא כיום ה' במאי גרשון פלוטקין. . . . גם המשורר אברהם שזינסקי העלה השבוע זכרונות מימים עברו. בגלותו כי נוהג הוא להאזין לשיחות ילדים כדי למצוא את חיוניותה של השפה העברית, סיפר שלונסי

פסוקי השבוע

- יושבראש הצ"כ ח"כ פריץ ברנשטיין: "אינני חושב כי רצוי להצטרף יומם ולילה על נכונותה של מדינת ישראל לשלום עם שכנותיה, הדבר עשוי להתפרש אצל הערבים פירוש בלתי רצוי".
- העתונאי אריה גלבלוב, על הדמוקרטיה בישראל: "נפסיק להיות דמוקראטים נוסח אגודת צעיר-בעלי-חיים הספרדית, המממנת את פעולותיה בעריכת מלחמת שחרים".
- הסופר משה שמיר, בהגיבו על מאמרו של שלום רוזנפלד במעריב, בו תבע מתלמידו הפרופסור פלסנר לקבלו בבזו: "נדמה לי כי הצורה המאיימה ביותר לא תהיה להשיב לכתבן מעריב בלשונו (האם הדבר הוא אפשרי בלי לאבד את צלם האדם?)".
- סגן יושבראש הכנסת בנימין מוינץ, בשבבו מסיוור באירופה: "בשחיץ ובהולנד לא היתה השנה שנת-עשור, ובכל זאת היו שם הרבה מאוד תיירים".
- הסופר יוהר סמילנסקי: "כשאני חושב על הביקורת (הספרותית) שלנו עולה תמיד לנגד עיני דמות מורה עם סרגל בידה, ולסרגלה יש שתי מסרות: ראשית להחית אמת-מדינה קבועה, ושנית להצליף בו בשעת הצורך על אצבעותיהם של התלמידים".
- ח"כ מוקי משה סנה, בעת נאום בכנסת, אחרי שאחד מחברי הכנסת לעג לו כי הסתמך בדבריו על דברי מומחה אמריקאי: "גם מומחה יכול להגיד דבר נכון".
- ח"כ מפא"י מאיר ארגוב: "נדמה לי שנוהג הניזירות הוא זר לרות היהדות, ובחוריה הישיבה נהנים מהעולם הזה לא פחות מאשר מהעולם הבא".

רסק תפוחי-עץ

בתוצרת ארדי טמון סוד - טעמת פעם ת ב ק ש ע ו ד

קי כי פעם שמע ילד מקנטר את חברו השמנמן באמרו: "המלך אלימלך, אני יכול להשתחות אליך בלהיפך. . .". המלך אלימלך הוא כיום קריין קול-ישראל, אל"ר מלך רם. . . . בענינים מעשיים יותר עסק הסופר מירד שיף: כאשר עלה השבוע על אוטובוס ושילם לנהג סכום של 70 פרוטה עבור הכרטיס, הפנה הנהג את תשומת ליבו כי מחיר הנסיעה הוא 80 פרוטה בעוד שבאוטובוס אחר, הנוסע באותו קו, המחיר הוא עדיין 70 פרוטה. מירד ביקש את כספו חזרה, ירד מהמכונית והמתין למכונית בה עולה הנסיעה 10 פרוטות פחות. . . . במסיבת עתונאים עם מנהל אל-על, אלוף אפרים בן-ארצי, גילה הוא כי אל-על שומרת על מטוסי הקונסוליישן שלה בעיקר לשם הבאת עולים. כתב דבר, ששמע על כך, השי- תומם מאוד ושאל מיד בכל הרצינות: "מה, לשם עליה מוטסת?" השיב בן-ארצי: "לא, אנחנו משתמשים ב" מטוסים במקום מכוניות". . . . במסיבת עתונאים אחרת, בה גילה יושב

ראש ועדת העשור מאיר וייסגאל כי הוא והשחקנית אליזבט טיילור חברים בחבר הנאמנים של הקרן לצרכי חינוך על שמו של מייק טוד ז"ל, שתמונן מהכנסות הסרט בייס 80 יום מסביב לעולם בישראל, נשאל וייסגאל מדוע ועדת העשור מספלת בסרט זה ולא משרד החינוך, השיב וייסגאל בפסקנות: "מפני שאני אינני שר החינוך". . . . באותה מסיבה, לפני שהודיע לעתונאים "אני אשתה תה ואחם תשאלו שאלות", דיבר וייסגאל על כל אישי הוליבוד בנוסח "החבר שלי. . .". שאל אותו העתונאי אברהם לינרתי: "מי בעצם לא החבר שלך?"

ניוסיים של צבר

לפני שהפליגו השבוע לאירופה, שם יכלו כשבוע בפאריס ושבוע בלונדון לפני נסיו- עתם לארצות-הברית, קיבלו חברי להקת הרקודים של יונתן כרמון, הנוסעים להופעה בתכניתו של אד סוליבאן, הדרכה בנימוסים טובים מפי הגברת לאה פלמי שר. בין השאר לימדה אותם הגברת כמה כללים חשובים: לא לשלוח ידיים אל בחור רות, לא ללכת חבוקים ברחוב עם נערה זמנה, ולא להתייחס ברצינות כה רבה להבטחות מארחיהם האמריקאים. . . . לדילת אל-על, אילה הראל, אפשר לקרוא מעתה דאק קוי. שמה החדש, שפירושו נסיכת נשר הזהב השמימי, הוענק לה על-ידי השבט האינדיאני קאמילוג, אשר מקום מושבו בצפון ונקובר, קולומביה הבריטית. מנהיג השבט הכתירה לקול רע- מי התופים ורקודי בני שבטו, שנערכו ליד המטוס ממנו ירדה נסיכתם החדשה. היא הגיעה לקולומביה הבריטית כשופסת בתחרות בחירת מלכת היופי המקומית, זכ תה עצמה לכתר-מלכות. . . . דקות אחדות לפני צאתו את אילת בדרכו לאפריקה הסי- פיק ידידי ("דיידי") מנוסי ליפול קרבן למימית מתיחה מתוכננת של חברו רפי ("גלסון") אילון. גלסון פנה לקצין הראשון של האניה בה עמד ידידי להפליג, הסביר לו: "ידידי הוא בחור טוב. הוא חבר שלי. אבל אל תשכחו לסגור אותו כל לילה בתא, הוא עלול להשתולל". כשהקצין שאל לפשר התנהגותו המוזרה של ידידי, תמה גלסון: "מה, לא אמרו לך? בשביל מה אתה חושב שולחים אותו לאפריקה? זהוה!" הקצין הודה לו מאוד. כתב גלסון מאילת: "אני מקהה שעכשיו כבר שיחררו אותו". . . . דיילת אל-על, שזכתה בפרס ראשון בתחרות דיילות באי קאפרי, זמירה פראוד, גילתה השבוע מה הם תחביביה: לכתוב בסתר סיפורים עצמים, לקרוא את קרוניק, לאסוף בובות מארצות שונות, תחביב נוסף של הדיילת היפהפיה בת ה-21, אותו לא גילתה: היא אוהבת לצאת בחברתו של בן הפרדסן האמיד, יורם פולני. . . . בי- ביולטיין שהוציאה הנהלת התיאטרון הקאמרי לקראת הצגת מלאך האבן נאמר בביאוגרפיה של במאי ההצגה פיטר פריי כי הוא כתב וביים את הסרט הישראלי גבעה 24 אינה עונה. עובדה זו, שאין לה כל יסוד במציאות, נכתבה על-ידי פיטר פריי עצמו.

פקידים!

תלמידים!

פטרונאים! הרשמו עוד היום לקורס ל" קצרנות

קצרנות

עברית ו/או אנגלית (שני חודשים, פעמיים בשבוע) ב.אולמן גר"ג (GREGG). כת"א: אצל ח. בריקמא. גודרו 5 בחיפה: במעלה, שמריהו לוי 30 הצלחה מובטחת!

המרק-למפנק מרק עוף תלמה

המנשר העברי

עקרונות הפעולה השמית אומה חדשה * השתרשות במרחב * החטיבה האפי ראסית * משטר דימוקראטי חילוני * רינסאנס תרבותי * חיסול הכלכלה הטפילית * הפעולה השמית המחר 500 פרוטה - להשיג בכל הקיוסקים או מרת. ד. 11253 תל-אביב, בצירוף כולים ב-500 פרוטה